

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417200837
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1417200837.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : I.. C. I., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom J., G. X, proti žalovanému : Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO : 36 234 176, o určenie neplatnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20. 11. 2017 č.k. 7C/2/2017 - 112, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalobca **m á** voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu a určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa XX. X. XXXX medzi stranami sporu I.. C. I. a Home Credit Slovakia, a.s. a súvisiaca Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá dňa 16. 4. 2015 medzi stranami sporu I.. I. I. a Home Credit Slovakia, a.s., sú neplatné. Ďalej určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa XX. X. XXXX medzi stranami sporu I.. C. I. a Home Credit Slovakia, a.s. a súvisiaca Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá dňa XX. X. XXXX medzi stranami sporu I.. C. I. a Home Credit Slovakia, a.s., sú neplatné. Napokon priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z výpovede žalobcu do Zápisnice o pojednávaní dňa 20.11.2017 vyplýva, že v tomto spotrebiteľskom spore napriek tomu, že je slabšou stranou, sa snažil preukázať, že nie je osobou, ktorá uzatvárala zmluvy o spotrebiteľských úveroch a dohodu o zrážkach zo mzdy so žalovaným prostredníctvom internetovej aplikácie s využitím SMS podpisu a žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že je žalobca osobou, ktorá prejavila svoju vôľu uzatvoriť tieto zmluvy. Podľa názoru žalobcu žalovaný konal nedbanlivo, keď pri telefonických rozhovoroch zo svojho callcentra komunikoval s osobou so ženským hlasom hovoriacou po česky napriek tomu, že zmluvy mal uzatvárať so žalobcom, pričom žalobca je muž a hovorí po slovensky. Žalovaný tiež nezisťoval na aké telefónne číslo posielal kód potrebný k SMS podpisu ináč by zistil, že majiteľom tohto telefónneho čísla ako majiteľom druhého telefónneho čísla, ktoré malo byť do zamestnania pre overenie výšky príjmu žalobcu boli v skutočnosti telefónne čísla evidované na tretiu osobu a teda, žalovaný žalobcovi nikdy neposlal kódy, ktoré by žalobca mohol použiť k SMS podpisu. Mal za to, že žalovaný ako silnejšia strana v tomto spotrebiteľskom spore nepreukázal súdu, že zmluvy uzatvoril so žalobcom, iba sa obmedzil na konštatovanie, že aj keby preveroval kto je vlastníkom telefónnych čísiel, tak by mohol dospieť k záveru, že to môže byť niektorý z rodinných príslušníkov a v prípade audionahrávok sa obmedzil na konštatovanie, že jeho zamestnanci nie sú schopní posudzovať fonetickú výbavu osôb s ktorými komunikujú, čo však považoval za abnormálne nakoľko mužský hlas a ženský hlas je na nahrávke jednoznačne rozpoznateľný. Čo sa týka vyjadrenia

žalovaného ohľadne prezumpcie neviny, to bude predmetom posudzovania v trestnom konaní, avšak dôkazy zabezpečené kriminalistami jednoznačne preukazujú, že telefónne čísla patria tretej osobe, ako aj samotná S. I. pri výsluchu priznala, že so žalovaným telefonovala výlučne ona. Poskytnutie úverov od žalovaného by pre žalobcu nemalo žiaden ekonomický zmysel, nakoľko pracuje vo vedúcej pozícii v komerčnej banke, kde má aj poskytnutý zamestnanecký úver na kúpu bytu pri zvýhodnenej úrokovej sadzbe 1,69% p.a. a u zamestnávateľa má možnosť čerpať peňažné prostriedky aj formou debetu na zamestnaneckom bežnom účte. Nemal žiaden ekonomický dôvod žiadať spotrebiteľské úvery u tohto nebankového subjektu za mnohonásobne vyššie úrokové sadzby. Žalovaný sa obmedzuje na zasielanie neustálych upomienok, telefonické hovory a neustále tvrdí, že žalobca je jeho klientom, avšak na žiadosť žalobcu, aby mu poskytol kópie úverových zmlúv a dohôd o zrážkach zo mzdy mu odpísal e-mailom, že mu žiadnu dokumentáciu neposkytne a žalobca bol nútený si ju zaobstarať prostredníctvom nahliadnutia do spisu v trestnej veci vedenej voči jeho manželke. Žalovaného žalobca oslovil s návrhom na uzatvorenie mimosúdnej dohody listom z 10.7.2017, avšak žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval. Trval na tom, že splátky úverov, ktoré boli doposiaľ vykonané taktiež nevykonal žalobca, ale tretia osoba, ktorá zneužila doklady totožnosti žalobcu. Z doterajších dôkazov považoval žalobca za dostatočne hodnoverne preukázané, že žalovaný pri uzatváraní oboch úverových zmlúv a s nimi súvisiacich dohôd o zrážkach zo mzdy konal s tretou osobou a teda, nejde o prejav vôle žalobcu, ktorý je nevyhnutným predpokladom platnosti predmetných zmlúv. Žalobca dospel k záveru, že žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátil, že SMS podpis, ktorý akceptoval vykonal s osobou používajúcou telefónne číslo ktorého žalobca nie je majiteľom a ani žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo akceptoval rokovania o uzatvorení zmlúv so ženou, ktorej hlas je zachytený na audionahrávkach, keď vedel, že o zmluvy mal žiadať muž, tiež z výsluchu S. I., ktorá v trestnej veci priznala, že so žalovaným telefonovala vždy výlučne ona, mal za preukázané, že išlo jednoznačne o prejav vôle tretej osoby, ktorá žalovaného zámerne uviedla do omylu a vydávala sa za osobu žalobcu s cieľom sa bezdôvodne obohatiť.

2/ Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že OR PZ v Bratislave IV odbor kriminálnej polície 3.oddelenie vyšetrovania, C.. D.. P. X, J. uznesením ČVS:ORP-210/3-VYS-B4-2017 zo dňa 25.10.2017 (l.č. 93) začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie osobe S. I. rod. D., nar. XX.XX.XXXX v D., Č. O., štátny občan Č. O., pre pokračovací zločin úverový podvod podľa § 222 ods. 1, ods.3 písm. a) Tr.zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na základe skutkových okolností uvedených v predmetnom uznesení. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci je na strane žalobcu daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovanou, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť (nie je pritom rozhodujúce, ako táto neistota vznikla). Súd prvej inštancie vec posúdil podľa smernice XX/XX/EHS, podľa ustanovení Občianskeho zákonníka § 40, § 49a a nasl. a zák.č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Listinnými dôkazmi a výpoveďou žalobcu bolo nesporne preukázané, že v polovici decembra 2016 žalobca v poštovej schránke našiel obálku od žalovaného adresovanú jeho osobe, ktorá obsahovala upomienku, v zmysle ktorej mal byť žalobca ku dňu 30.11.2016 v omeškaní so splátkou úveru. Žalobca podal dňa 28. 12. 2016 na Okresnom riaditeľstve PZ, Obvodnom oddelení Karlova Ves trestné oznámenie na manželku S. I., rod. D., nar. XX.XX.XXXX (sp.zn. ČVS: ORP-1099/KV-B4-2016). Žalobca na call centre žalovanej zistil, že pod jeho menom evidujú tri aktívne úvery, poskytnuté na základe úverových zmlúv zo dňa 16. 04. 2015 a 16. 03. 2016. Žalobca nahliadol dňa 23. 01. 2017 do spisu ČVS: M.-XXXX/KV-J.-XXXX dňa 23.01.2017, vyhotovil si fotokópie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2015, Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.04.2015, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.03.2016, Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.03.2016; z dôkazov zabezpečených vyšetrovatelkou do 23.01.2017 okrem iného vyplýva, že obidve úverové zmluvy boli uzatvorené cez prostriedky diaľkovej komunikácie, obidve dohody o zrážkach zo mzdy boli uzatvorené cez prostriedky diaľkovej komunikácie, bez vlastnoručného podpisu, ktorý bol nahradený „sms podpisom“ (na internetovej stránke F.Y.sk je proces SMS podpisu opísaný nasledovne : „Po odsúhlasení zmluvy Vám obratom pošleme SMS kód na Váš mobil. SMS kód odpíšete do našej aplikácie a tlačidlom potvrdíte.“). Na oboch úverových zmluvách je uvedená e-mailová adresa klienta : D..Q. <C.:D..Q.> (žalobca používa ale e-mailovú adresu D..Q. C.:D..Q.). Na oboch úverových zmluvách je uvedené telefónne číslo klienta : XXXXXXXXXXXX, ktorého žalobca nie je a nebol majiteľom a žalovaná si túto informáciu nepreverila a poslala SMS kód na tento mobil. Z audionahravky, ktorú žalovaná poskytla vyšetrovatelke, žalobca opoznal ženský hlas patriaci jeho manželke S. I..

3/ Na obidvoch úverových zmluvách je uvedené telefónne číslo zamestnávateľa: XXXXXXXXXXXX (číslo klienta aj číslo zamestnávateľa sa v prvých siedmych čísliciach zhodujú a ide zjavne o dve SIM karty zakúpené hneď za sebou, ktorých majiteľom je jedna a tá istá osoba). V zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2015 je uvedený čistý mesačný príjem klienta 1.290,- eur a čistý mesačný príjem partnerky 850,- eur. Žalobca uviedol, že jeho príjem už nebol dostačujúci ani na splácanie jedného úveru od žalovaného a podľa zistení z výpisu z bankového registra klientských informácií a z výpisu z nebankového registra klientských informácií, ktoré mu 25.01.2017 vystavilo Non Banking Credit Bureau, mali byť jeho osobe zo strany ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, poskytnuté dňa 25.05.2015, 05.06.2015, 22.07.2015 a 08.10.2015 štyri úvery vo výške 20.000,-eur a dokonca aj spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. mu mala poskytnúť 30.04.2015 a 12.08.2015 dva úvery vo výške 10.000,- eur. Žalobca v Consumer Finance Holding, a.s., nežiadal o poskytnutie úverov, podal dňa 25.01.2017 na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave V, Odbore kriminálnej polície, 1. oddelení vyšetrovania, trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a (č.p.: ORPZ-BAV-OKP-7-020/2017). Žalovaná dňa 16.03.2016 uzatvorila cez prostriedky diaľkovej komunikácie Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobcovi mala poskytnúť hneď dva úvery naraz. Žalovaná neposúdila schopnosť žiadateľa ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľské úvery a umožnila podpísať obidve úverové zmluvy spolu s obidvoma dohodami o zrážkach zo mzdy pomocou SMS odoslanej na mobil, pričom vlastník daného čísla nebol overený (žalovaná z uvedeného dôvodu nezistila, že žalobca nie je majiteľom mobilu, na ktorý sms poslala). Žalovaná nevykonala operácie hodnoverne preukazujúce, že určitá konkrétna identifikovaná osoba vedome urobila určitý úkon, ktorým by potvrdila súhlas s obsahom zmluvy a svoju vôľu túto zmluvu uzavrieť.

4/ Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 3 ods. 1 zákona č. 215/2002 Z.z. dospel k záveru, že SMS podpis nespĺňa ani jeden znak uvedený pod písm. a) až c) citovaného ustanovenia (telefónne číslo nie je jednoznačne spojené s podpisujúcou osobou, resp. osobnými údajmi, ktoré o sebe podpisujúci uviedol - resp. za akú podpisujúcu osobu sa vydáva) a mobil mala pod svojou výhradnou kontrolou len osoba, čo sa za podpisujúceho vydáva. Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2015, Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.04.2015, Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.03.2016, Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.03.2016 neboli podpísané žalobcom, a tieto písomné právne úkony nie sú platné, pričom je nesporné, že žalobca nie je majiteľom telefónneho čísla uvedeného na úverových zmluvách, na ktoré žalovaný poslal sms a na audionahrávke, ktorú žalovaný poskytol vyšetrovatel'ke v rámci konania vedeného pod ČVS: ORP-1099/KV-B4-2016 nie je zachytený hlas žalobcu, ale ženský hlas, čiže iná osoba podpísala menom žalobcu predmetné zmluvy a teda ide o neplatný právny úkon, pričom omyl bol vyvolaný úmyselne konajúcou osobou pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2015, Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.04.2015, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.03.2016, Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.03.2016. K Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2015 bola uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.04.2015 a k Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.03.2016 bola uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.03.2016 a neznáma osoba, vydávajúca sa za žalobcu, prestala v januári 2017 uhrádzať splátky úverov vylákaných zo ZUNO BANK AG, pobočky zahraničnej banky ako aj Consumer Finance Holding, a.s.

5/ Súd prvej inštancie poukazoval na to, že právne významný (majúci za následok relatívnu neplatnosť právneho úkonu) je ten omyl vo vôli, okrem iného, ak osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl (vychádzajúci z takej skutočnosti) buď vyvolala alebo o ňom musela vedieť (vzhľadom na všetky okolnosti prípadu v čase jeho urobenia). Pokiaľ ale táto osoba omyl vyvolala úmyselne (omyl vyvolaný ľst'ou), je právny úkon relatívne neplatný aj bez toho, aby musela vychádzať zo skutočnosti, rozhodujúcej pre uskutočnenie právneho úkonu. Listinnými dôkazmi a výpoveďou žalobcu bolo preukázané, že S. I. rod. D., L.. XX. X. XXXX v D., Č. O., štátny občan Č.R. O., neoprávnene použila osobné údaje, občiansky preukaz poškodeného C. I. a výpis z účtu na meno poškodeného a spôsobila škodu poškodenej spoločnosti a poškodenému C. I. závažnú ujmu na jeho práve dobrovoľne sa rozhodnúť, či vstúpi ako dlžník do záväzkovoprávneho vzťahu založeného zmluvou o úvere a týmto jeho práve ho ukrátila, a to najmä tým, že bez vedomia a súhlasu žalobcu vyplnila žiadosti o poskytnutie úveru s uvedením osobných údajov poškodeného žalobcu, s ktorým žila v spoločnej domácnosti a v mene žalobcu a úvery následne vyčerpala. Žalovaná predmetné zmluvy uzavrela v zmysle vychádzajúcom zo skutočnosti, že sa domnievala, že zmluvy uzatvára so žalobcom, pričom došlo inou osobou k zneužitiu osobných údajov

žalobcu. S poukazom na ustálený skutkový stav súd prvej inštancie určil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere a s nimi súvisiacimi Dohodami o zrážkach zo mzdy medzi žalobcom a žalovanou spoločnosťou sú neplatné; záverom súd prvej inštancie dodal, že nakoľko došlo k neplatnému uzatvoreniu predmetných zmlúv, žalovaná má právo uplatniť si nárok na náhradu škody v adhéznom konaní, alebo má právo obrátiť sa na súd so žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia a so žalobou o náhradu škody voči osobe, ktorá od žalovanej spoločnosti finančné prostriedky prevzala bez právneho titulu uvedením žalovanej spoločnosti do omylu (§ 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, §39, § 40 ods. 1, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 49a Obč. zák., ďalej § 3 ods. 1, ods. 2, § 26 ods. 3, ods. 4 zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise). Rozhodnutie o náhrade trov konania oprel súd prvej inštancie o ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

6/ Uvedený rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaný, v celom rozsahu. Žalovaný vytýkal súdu prvej inštancie, že nerešpektoval zásadu prezumpcie nevinu, z ktorého dôvodu je napadnutý rozsudok predčasný; rovnako ho označil za nedostatočne odôvodnený, keď neobsahuje náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Žalovaný argumentoval tým, že súd v danom prípade neuplatnil nerozlučné spoločenstvo, vyplývajúce z hmotnoprávnej úpravy, zjavne z dôvodu, že v konaní nebola stranou sporu aj manželka žalobcu. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyšetrovacieho spisu ČVS : ORP-210/3-VYS-B4-2017, v ktorom bolo vznesené obvinenie S. I. uznesením zo dňa 25. 10. 2017, ktoré však bolo uznesením prokurátora zo dňa 26. 11. 2017 zrušené ako nezákonné a neopodstatnené a súčasne bolo nariadené, aby sa vo veci znovu konalo a rozhodlo. Z uznesenia prokurátora plynie, že sa uvedený skutok nie je trestným činom a že sa jedná o čisto „civilnú“ vec. V predmetnom uznesení ďalej prokurátor poukazuje na nezrovnalosti vo výpovedi žalobcu a na skutočnosť, že o poskytnutých úveroch vedel. V civilnom konaní absentuje výsluch S. I., ktorá by mala potvrdiť alebo vylúčiť tvrdenie žalobcu o jeho nevedomosti o poskytnutí úverov. V prípade spochybňovania preverovania klienta, ktorý uzatvára úverovú zmluvu, ktorým žalobca narážal na zmenu hlasu, žalovaný v odvolaní uviedol, že v súčasnej dobe je hranica pre diskrimináciu na základe pohlavia veľmi tenká a operátor si tak nemôže dovoliť spýtať sa klienta, či je naozaj muž/žena, ale to skúma nepriamo ďalšími otázkami ohľadom jeho identifikácie. Aj vzhľadom na častejšie možnosti hormonálnych zmien, pri ktorých môže dôjsť aj k zmene pohlaví, nemôže operátor odmietnuť poskytnúť úver (ak iné identifikačné znaky súhlasia) len preto, že dotýčný klient - muž - nemá dostatočne „mužný hlas.“ Žalovaný si počas telefonického hovoru overoval identifikačné údaje volajúceho, informácie vyplývajúce z jeho dokladov, o zamestnávateľovi ako aj jeho príjme. Žalovaný však nie je povinný overovať si u mobilných operátorov na koho je registrované telefónne číslo. Ak by si aj zisťoval aj uvedené informácie, ich výpovedná hodnota by bola v mnohých prípadoch neobjektívna, nakoľko veľakrát registrovaný používateľ nepoužíva pridelené číslo, ale ho bežne používa iný rodinný príslušník. Z trestného materiálu tiež vyplýva, že pri telefonickom potvrdení úverov musí byť počut' aj hlas žalobcu, pretože telefonovali spoločne s manželkou. Vedomosť žalobcu o úverových zmluvách plynie tiež z mailovej komunikácie medzi žalobcom a jeho manželkou, ktorá je uvedená v trestnom spise. Žalovaný navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobu žalobcu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania.

7/ Na odvolanie žalovaného sa písomne vyjadril žalobca tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Nestotožnil sa s argumentom žalovaného, že sa v danom prípade mal uplatniť aj inštitút nerozlučného ani núteného spoločenstva; poukazoval na súdnu prax, ktorá je jednotná v názore, že stranami súdneho konania v spore o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci, ktorí právny úkon uzavreli, a to buď ako žalobcovia alebo ako žalovaní. Žalobca je presvedčený, že v danom prípade nejde ani o nerozlučné ani o nútené spoločenstvo (poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/234/2010) podľa ktorého ust. § 145 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. upravuje vzájomné vzťahy manželov a tretích osôb, s ohľadom na dispozičné úkony bezpodielových spoluvlastníkov, t.j. na právne úkony, ktorými manželia disponujú so spoločnými vecami ako predmetom BSM. Vo vzťahu k tretím osobám zakladá aktívnu alebo pasívnu solidaritu manželov z platných právnych úkonov, týkajúcich sa spoločných vecí. Tento dôsledok nastáva bez ohľadu na to, či právny úkon týkajúci sa spoločných vecí urobil jeden z manželov alebo obaja manželia spoločne, a či išli o bežnú vec, alebo inú než bežnú vec (kedy sa vyžaduje súhlas druhého manžela). Nedostatok tohto súhlasu má za následok relatívnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Základnou podmienkou aplikácie ust. § 145 ods. 1 a ods. 2 Obč. zák. je však existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločnej veci. Za právne úkony týkajúce sa spoločnej veci je nutné považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom BSM alebo k výkonu jeho správy. Za predmet vlastníctva a teda ani BSM sa tak nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov, ako je to napr. v prípade zmluvy o pôžičke, uzavretej len jedným z manželov. Takýto záväzok sa považuje

za individuálny záväzok toho manžela, ktorý sa k tomuto plneniu zaviazal, t.j. tzv. pasívna solidarita manželov je vylúčená. Vo všeobecnosti teda platí, že zmluva uzavretá len s jedným z manželov, z ktorej je zaviazaný len tento manžel, a ktorá sa netýka dispozície s predmetom BSM, nebyva považovaná za právny úkon, týkajúci sa spoločných vecí manželov, a teda súhlas druhého manžela nie je potrebný a nezakladá ani solidaritu medzi manželmi. Podľa ustálenej súdnej praxe ak si požičiava jeden z manželov a v zmluve vystupuje ako dlžník, zo zmluvy o pôžičke je zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel a na jej platnosť nie je potrebný súhlas druhého manžela, keď sa netýka spoločných vecí. Podľa žalobcu tak nevyplýva z odvolania žiadna relevantná argumentácia, z ktorej by bolo možné dedukovať, prečo žalovaný považuje S. I. za účastníka súdneho sporu. Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej poukazoval na to, že žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 19. 10. 2017 a rovnako dňa 20. 11. 2017. V rámci odvolacieho konania žalovaný predložil nový dôkaz - uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp. zn. 1Pv/572/17/1104-9 zo dňa 26. 11. 2017 o zrušení obvinenia v časti, v ktorej bolo voči S. I. vznesené obvinenie pre pokračovací zločin podvodu, z ktorého dedukuje, že žalobca mal o poskytnutých úveroch údajne vedieť. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že nedošlo k zastaveniu trestného konania, prokurátor iba uložil záväzný pokyn vyšetrovateľovi PZ, aby vo veci znova konal a rozhodol. Hlavným dôvodom pre zrušenie obvinenia voči S. I. bola skutočnosť, že v trestnom spise sa nenachádzal výslovný súhlas žalobcu na trestné stíhanie S. I., ktorý je podmienkou podľa § 211 ods.1 Tr. poriadku. Tento nedostatok žalobca odstránil dňa 6. 12. 2017, kedy žalobca zaslal vyšetrovateľke do spisu súhlas s trestným stíhaním blízkej osoby. S. I. v sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia uviedla, že úvery zobrala s vedomím žalobcu a použila ich na rekonštrukciu bytu, pričom toto vymyslené tvrdenie používa vo všetkých trestných konaniach. Žalobca orgánom činným v trestnom konaní dňa 6. 12. 2017 zdokladoval, že materiál na rekonštrukciu bytu bol zakúpený v r. 2013, a nie ako tvrdí manželka v rokoch 2015 a 2016 z úverových zdrojov, ktoré údajne nabrala s vedomím žalobcu. K vylákaniu úverov s použitím dokladov žalobcu a dokladov jej milenca S. W. došlo z troch rôznych finančných inštitúcií, ktoré akceptovali sms podpis zmlúv uzatvorených cez prostriedky diaľkovej komunikácie. Najďalej pokročilo vyšetrovanie v ZUNO Bank AG, pobočka zahraničnej banky (teraz Tatra Banka a.s.,) kde bolo dňa 24. 8. 2017 voči S. I. vznesené obvinenie a kde nebolo vyhovené jej sťažnosti. Dodal, že trestné oznámenie podala nezávisle na sebe ZUNO BANK AG, S. W. a C. I.. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú zásadu prezumpcie nevinu, túto žalobca označil za irelevantnú, vzhľadom na predmet sporu - určenie neplatnosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch a Dohôd o zrážkach zo mzdy. Podstatné bolo preukázať, že nešlo o prejav vôle žalobcu, k čomu bolo v trestnom konaní zabezpečené množstvo dôkazov. Kto je tretou osobou, ktorá uviedla žalovaného do omylu, nie je predmetom tohto sporu a nie je to ani úlohou žalobcu. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými argumentami a tvrdeniami žalovaného, podstatnými pre rozhodnutie súdu.

8/ Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 20. 2. 2018 (č.l. 177 spisu) žalobca doplnil novú skutočnosť, totiž že mu dňa 14. 2. 2018 bolo doručené z Krajskej prokuratúry Bratislava vyrozumienie o tom, že Krajská prokuratúra Bratislava na podnet žalobcu preskúmala postup okresného prokurátora a dospela k záveru, že zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania nebolo správne; zároveň uložila záväzné pokyny okresnému prokurátorovi, v zmysle ktorých má opätovne zvážiť postup vo vzťahu k obom trestným činom - úverového podvodu aj poškodzovania cudzích práv. Podstatné je tiež, že to, čo uviedla prokurátorka na stranách 2 - 6 uznesenia, boli citácie zo sťažnosti obvinenej, nie argumenty prokurátora, tieto obsahujú strany 6 - 7 uznesenia. Žalobca má preto naďalej za to, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je po vecnej aj právnej stránke správne.

9/ Ďalšie podania sporovými stranami v konaní učené neboli.

10/ Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11/ Prvoinštančný súd vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutkový stav veci a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny záver. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné.

12/ Námietka žalovaného, týkajúca sa uplatnenia nerozlučného či núteného spoločenstva, ako dôsledku skutočnosti, že žalobca a S. I., sú manželia, nie je opodstatnená. Je nutné dať za pravdu žalobcovi v tom, že vo vzťahu k tretím osobám (v danom prípade k žalovanému) by došlo k uplatneniu aktívnej či pasívnej solidarity manželov I. (t.j. žalobcu a jeho manželky) v prípade, ak by sa predmet konania týkal dispozície so spoločnou vecou, za ktorú však nemožno považovať finančné prostriedky, ktoré ešte len

majú byť získané. Závazok (dlh), ktorý je výsledkom právneho úkonu (tu zmluvy o úvere) uzavretom len jedným z manželov, je záväzkom len tohto jedného manžela (len on je z daného záväzkového vzťahu oprávnený či povinný) a nie záväzkom spoločným, ako už judikovala súdna prax. Nevznikol preto dôvod, pre ktorý by jednou zo strán sporu mala byť aj manželka žalobcu, S. I., a teda neexistuje ani dôvod nedostatku vecnej pasívnej legitímácie, ako to tvrdil žalovaný.

13/ Pokiaľ ide o obranu žalovaného, vyplývajúcu zo skutočnosti, že trestné konanie t.č. ešte stále nie je ukončené, a teda nebolo doposiaľ s konečnou platnosťou rozhodnuté o prípadnej trestnej zodpovednosti manželky žalobcu, S. I., a tým ani o údajnej vedomosti, či dokonca účasti žalobcu na konaní jeho manželky pri uzatváraní dotknutých úverových zmlúv (ako to tvrdí S. I. vo voči nej vedených trestných konaniach), odvolací súd poznamenáva, že túto nepovažuje za relevantnú. Predmetom konania je posúdenie platnosti označených zmlúv o spotrebiteľskom úvere a s nimi súvisiacich Dohôd o zrážkach zo mzdy, z hľadiska občianskeho práva (t.j. nie z trestného hľadiska), pričom výsledkom vykonaného dokazovania je skutkové zistenie, že uvedené zmluvy (a Dohody o zrážkach zo mzdy) so žalovaným uzatvárala jeho manželka, ktorá sa pri telefonickej komunikácii vydávala za svojho manžela a zmluvy uzavrela na jeho meno. V konaní nebolo preukázané, že by uzavretie sporných zmlúv bolo výsledkom slobodného prejavu vôle žalobcu, ani že by bol na takéto konanie splnomocnil svoju manželku S. I., na základe čoho súd prvej inštancie správne uzavrel, že označené zmluvy o spotrebiteľských úveroch (a s nimi súvisiace Dohody o zrážkach zo mzdy) sú neplatné. Odvolací súd sa so skutkovými ako aj právnymi závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie.

14/ Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), včítane výroku o trovách prvoinštančného konania.

15/ O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).